

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg noterede mig med glæde, at SF og hr. Aage Frandsen ikke var imod at se på u hensigtsmæssigheder i erhvervsuddannelsessystemet. Men jeg vil godt have uddybet et spørgsmål om adgangsregulering: Hvad er det for nogle erfaringer, hr. Aage Frandsen i sit mangeårige virke har fået omkring adgangsregulering af uddannelser?

Så vil jeg kombinere det med det krav, som ligger i EMMA-kriteriet. Hvad mener hr. Aage Frandsen, at det kommer til at betyde, når man adgangsregulerer kraftigt? Vi kan jo forudse, at det bliver på tømreruddannelsen, HK-området, datafagteknik osv. Hvad mener hr. Aage Frandsen bliver konsekvensen af regeringens, Det Radikale Venstres og Dansk Folkepartis forslag her?

Kl. 20.50

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne kvittere for en meget nuanceret ordførertale fra hr. Aage Frandsen, som faktisk peger på en lang række problemer og redskaber og muligheder for at løse nogle af problemerne. Men jeg mangler lige et svar på, hvordan hr. Aage Frandsen egentlig vil nedbringe antallet af skolepraktikpladser, for jeg går ud fra efter den tale, hr. Aage Frandsen holdt, at antallet af skolepraktikpladser ikke i sig selv er et succeskriterium for SF.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

SF er meget stærk tilhænger af, at når man siger til unge mennesker, at de skal gå i gang med en uddannelse, så ved de unge mennesker, at denne uddannelse kan gennemføres i sin helhed. Det er ikke på grund af, at pladserne forsvinder, at den ikke gennemføres, men det kan være, at vedkommende ikke kan gennemføre den af faglige grunde. Men de unge ved, at det, de går i gang med, kan de gennemføre. Det er ikke noget med, at de skal så ud i nogle sidegrene. Derfor lægger vi meget vægt på, at der er en uddannelsesaftale. Det er også derfor, at vi lægger vægt på, at der er skolepraktikpladser nok.

Så er der metoden. Det er så også et svar til fru Tina Nedergaard om, hvilke instrumenter man skal benytte sig af. Man anvender det, som vi havde i 1990'erne, som jo i første omgang var noget, der blev trukket ned over hovedet på

dem af Bertel Haarder, hvor man siger, at der er en afgift, som selvfølgelig pålægges alle arbejdsgivere, som vi i øjeblikket kender det fra AER, den hæver man selvfølgelig, og så får de arbejdsgivere, der tager elever, hvilket mange heldigvis gør, så nogle penge for det.

Det er sådan set det, man kan kalde et styret marked. Det bruger vi masser af steder. Når man bruger afgifter eller tilskud, er det simpelt hen, fordi man ikke tror, at markedet klarer det selv. For os er markedet en glimrende tjener, men en forfærdelig herre. Derfor skal det tjene os i den her forbindelse, og vi vil gerne give det vores tilskyndelse. Det er jo netop, fordi vi har at gøre med et statsligt system, at jeg benytter mig af det og ikke friheden for arbejdsgiverne i forhold til den diskussion, vi havde før.

Til hr. Carsten Hansens spørgsmål: Når jeg taler for, at der er nogle steder, hvor man godt kan regulere, så gør vi det jo i dag. Der er jo grænser for, hvor mange skorstensfejere vi skal have, og derfor er det reguleret. Derfor er det nogle steder fornuftigt, at man har det. Men når man ikke giver de unge mennesker en sikkerhed for, hvordan de kan komme igennem systemet, og så siger til dem, at nu strammer vi EMMA-kriteriet, er det jo, at man overlader problemet til de unge mennesker, hvor jeg siger, at der er tre, der har ansvaret: Det er staten som repræsentant for os alle sammen, det er arbejdsgiverne, og så er det selvfølgelig også de unge mennesker. Så kan man tilføje, at skolen måske også er en mulig repræsentant, men ellers er det de tre.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan forstå, at hr. Aage Frandsen tillægger det stor betydning, at når man starter på en erhvervsuddannelse, har man sikkerhed for at kunne gennemføre den. Jeg skal derfor i den anledning spørge, at hvis det sker – jeg håber sandelig ikke, at det sker – at der kommer et alternativt flertal her i salen efter det næste valg, vil det så betyde, at hr. Aage Frandsen vil arbejde aktivt for at fjerne negativlisten, således at der bliver fri adgang til skolepraktik f.eks. i frisørfaget eller i andre meget populære uddannelser, som meget vel vil kunne tiltrække meget store andele af ungdomsårgangene?

Når hr. Aage Frandsen foreslår halvfemsermodellen, vil jeg spørge hr. Aage Frandsen, om han har gjort sig overvejelser om den fortrængning, der vil ske fra det at ansætte andre medarbejdergrupper, altså allerede uddannede eller